

КУМА ЛИСА И БАБА МЕЦА

Единъ слънчевъ денъ баба меца се припичала въ гората край една скала и си дръмѣла. Минала лисицата, видѣла я и си рекла:

— Чакай да те поразсъня, бабо меци, та да не клюмашъ посрѣдъ бѣлъ денъ!

Разтичала се лиса и хванала три мишки. Поставила ги подъ носа на мечката и зашепнала на ухото ѝ:

— Бѣгай, меци, ловецъ те дебне! Бѣгай, спасявай се! — и веднага си скрила задъ единъ храстъ.

Мечката се стреснала и скочила. Като видѣла мишките, успокоила се и взела да си мисли, кой ли ѝ е скроилъ тази шега. Мислила, мислила, но нищо не измислила и дигнала лапа да удари мъртвите мишки. Тъкмо въ това време ѝ се мѣрнала задъ храста опашката на лисицата.

Баба меца изведенъжъ разбрала всичко и се спустила къмъ виновницата съ такава сила, че земята се разтърсила. Тичала дѣлго и най-после стигнала

